

ρίζωμα. «Ρίζωμα»/πρωταρχικὸ στοιχεῖο, 'root'/principle element, Ἐμπεδοκλῆς 6.1-3 τέσσαρα γὰρ πάντων ῥιζώματα πρῶτον ἄκουε· Ζεὺς ἀργῆς Ἥρη τε φερέσβιος ἠδ' Ἄιδωνεὺς Νῆστις θ', ἣ δακρύοις τέγγει κρούνωμα βρότειον. Πρβλ. ῥίζα, ἀρχή.

ρίζωσις. Ρίζωσις, rooting, Φιλόλαος 13.2 κεφαλὰ μὲν νόον, καρδία δὲ ψυχᾶς καὶ αἰσθήσιος, ὀμφαλὸς δὲ ῥιζώσιος καὶ ἀναφύσιος τοῦ πρῶτου, αἰδοῖον δὲ σπέρματος [καὶ] καταβολᾶς τε καὶ γεννήσιος. Πρβλ. καταβολή, ῥίζα.

ῥῖνες (συνών. μυκτῆρες). Ρουθούνια, nostrils, Ἡράκλειτος 7 εἰ πάντα τὰ ὄντα καπνὸς γένοιτο, ῥῖνες ἂν διαγνοῖεν.

ῥινός. Δέρμα, skin, Ἐμπεδοκλῆς 100.4 ἐπὶ στομίοις πυκιναῖς τέτρηνται ἄλοξιν ῥινῶν ἔσχατα τέθρα.

ῥιπή. Ριπή/ἀκτινοβολή, flash/ray, Ἐμπεδοκλῆς 56 ἄλς ἐπάγη ῥιπήσιν ἐωσμένος ἡλίοιο.

ῥοή. Ροή, flow, Ξενοφάνης 2.3 παρ Πίσαιο ῥοήσ' ἐν Ὀλυμπίῃ. Πρβλ. ῥόος.

ρόμβος. «Ρόμβος»/ὄργανο χρησιμοποιούμενο στὰ μυστήρια, spinning thing/instrument used in the mysteries, Ἀρχύτας 1.46 ἀλλὰ μὲν καὶ τοῖς ῥόμβοις τοῖς ἐν ταῖς τελεταῖς κινουμένοις τὸ αὐτὸ συμβαίνει· ἡσυχᾶ μὲν κινούμενοι βαρὺν ἀφιέντι ἄχον, ἰσχυρῶς δέ, ὀξύν.

ρόος. Ροῦς, current, Ἐμπεδοκλῆς 100.14 εἰσόκ' ἀποστεγάσῃ πυκινὸν ῥόον. Πρβλ. ῥοή.

ῥυθμός (τύπ. ῥυσμός) 1. Διαρθρωτικὸ σχῆμα/μορφή, shape/form, Λεύκιππος A 6 (DK II 72,21 καὶ 30) ῥυσμῶ καὶ διαθυγῇ καὶ τροπῇ ... ῥυσμὸς A 28 (DK II 78,21) ῥυσμοὺς Δημόκριτος A 38 (DK II 94,7) ῥυσμὸς τροπὴ διαθυγῇ A 125 (DK II 112,30) διαταγῇ ... ῥυθμῶ ... προτροπῇ 5i (τίτλ.) Περὶ τῶν διαφερόντων ῥυσμῶν <ἢ Περὶ ἰδεῶν> 2. Ρυθμός, rhythm, Δημόκριτος 15c (τίτλ.) Περὶ ῥυθμῶν καὶ